

NEHİR KİRLENMESİ

- Nehirlerin ana kullanım alanları aşağıdaki gibidir:
- İçme suyu ihtiyacı kaynakları,
- Tarımsal alanlar için sulama suyu,
- Endüstriyel ve kentsel su kaynakları,
- Endüstriyel ve kentsel atık su kontrolü,
- Navigasyon,
- Balık avcılığı ve rekreasyon,
- Estetik değer.

Çizelge 5.1 Nehirlerin bazı fiziksel su kalite özelliklerini etkileyen insan aktiviteleri (Chapman 1996)

Aktivite	Sıcaklık	Bulanıklık	Toplam askıda katı madde
Soğutma suyu deşarjı	++		
Evsel atıksu deşarjı	+		+
Endüstriyel atıksu deşarjı	+	+	++
Yoğun tarımsal faaliyetler	+	++	+++
Navigasyon		+	+
Dip tarama		+	++

Çizelge 5.2 Nehir havza yataklarındaki doğrudan ve dolaylı modifikasyonların sucul sisteme etkileri (Chapman 1996)

Aktivite/modifikasyon	Etkiler
Kanalların yapımı	-Ötrofikasyon seviyesinde artış. İnce tanecikli sedimentlerin bir bölümünün depolanması ve sediment gözenek suyunda oksijensizlik.
Baraj	-Ötrofikasyon seviyesinde artış (tabanda oksijensizlik, organik maddesi yüksek yüzey suları, vb.). -Bent kapaklarındaki çalışmalar esnasında yoğun balık ölümlerine yol açacak şekilde sediment birikimi (yüksek amonyak, BOİ ve toplam askıda katı madde).
Taban tarama	-Askıda katı maddenin sürekli yüksek seviyede olması sebebiyle mansapta çakıllı alanlarda siltasyon oluşumu. -Taranan alanlarda akıntıya karşı geri yöndeki erozyonun balık göçlerini engelleme olasılığı.
Orman arazisinde ağaç kesimi	-Devam eden yüksek seviyede toplam askıda katı madde mansaptaki taşlık yumurtlama alanlarının çamurla kaplanması. -Kontamine yer altı sularından sucul sisteme nitrat geçişi.
Taşkın alan yönetimi ve nehir yatağı kanal inşası	Özel yumurtlama alanlarını da içeren ekolojik çeşitlilik kayıpları. Özellikle balıklar için biyolojik habitat kayıpları.